



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1197/2020
27.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 424/20 од 08.10.2020. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 од 09.10.2019. године и Спк 131/19 – Кв 479/19 од 04.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 424/20 од 08.10.2020. године поднет против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 од 09.10.2019. године и Спк 131/19 – Кв 479/19 од 04.03.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 од 09.10.2019. године, наложено је рачуноводству тога суда да у року од 60 дана по правноснажности решења браниоцу окривљеног АА, адвокату Михајлу Богданову, исплати износ од 24.000,00 динара.

Решењем Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 – Кв 479/19 од 04.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Михајла Богданова изјављена против првостепеног решења.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 424/20 од 08.10.2020. године против наведених правноснажних решења због повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. тачка 7) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од

значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијаним правноснажним решењима учињене повреде закона из члана 441. став 1. у вези члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 од 26.08.2019. године, прихваћен Споразум о признању кривичног дела, закључен између Основног јавног тужиоца у Младеновцу и окривљеног АА, па је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. и члана 30. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од три године не изврши ново кривично дело, а истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, трошкове одбране који ће бити опредељени посебним решењем и трошкове настале пред Основним јавним тужиоцем у Младеновцу, у износу од 30.000,00 динара.

Одлучујући о захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Михајла Богданова, за накнаду трошкова кривичног поступка од 29.08.2019. године, Основни јавни тужилац у Младеновцу је решењем Кт 767/19-Кто 316/19 од 10.09.2019. године, одредио исплату накнаде на име нужних издатака браниоцу по службеној дужности у износу од 10.944,00 динара, и то на име трошкова превоза сопственим возилом, док је захтев браниоца за исплату награде, одбијен као неоснован, са образложењем да одредба члана 261. став 4. ЗКП, не обухвата награду браниоца као део трошкова који се исплаћује из средстава органа унапред. Основни суд у Младеновцу је решењем 424/19 од 23.09.2019. године, одбио као неосновану жалбу браниоца по службеној дужности окривљеног изјављену против првостепеног решења, налазећи да је правилан став јавног тужиоца да је тај орган у обавези да исплати само накнаду за нужне издатке, а не и за награду браниоца.

Након тога, бранилац по службеној дужности окривљеног је дана 08.10.2019. године, Основном суду у Младеновцу поднео захтев за исплату трошова кривичног поступка насталих како пред Основним јавним тужиоцем тако и пред Основним судом о ком захтеву је Основни суд у Младеновцу одлучио побијаним првостепеним решењем којим је одређено да се браниоцу по службеној дужности окривљеног исплати износ од 24.000,00 динара и то на име награде за одбрану окривљеног пред судом и за састав трошковника, при чему је у образложењу решења наведено да суд није размотрио трошкове настале пред јавним тужиоцем јер је о истим одлучено решењем Основног јавног тужиоца од 10.09.2019. године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Основни суд у Младеновцу донео је побијано другостепено решење којим је жалбу одбио као неосновану.

Врховни касациони суд налази да стоји навод Републичког јавног тужиоца да трошкови кривичног поступка у смислу члана 261. став 1. у вези члана 261. став 2.

тачка 7) ЗКП, обухватају све трошкове поступка од његовог покретања до његовог завршетка. Међутим, у конкретном случају, Основни јавни тужилац у Младеновцу је након доношења правноснажне пресуде Основног суда у Младеновцу Спк 131/19 од 26.08.2019. године, а пре доношења побијаних правноснажних решења, одлучивао о трошковима кривичног поступка који су настали пред тим органом и то решењем Кт 767/19 - Кт 316/19 од 10.09.2019. године, које је постало правноснажно доношењем решења Основног суда у Младеновцу Кв 423/19 од 23.09.2019. године, којим је одбијена као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног изјављена против првостепеног решења, а против којих одлука ни окривљени ни Републички јавни тужилац нису користили могућност коришћења ванредног правног лека у смислу да су поднели захтев за заштиту законитости.

Стога је, по налажењу овога суда, Основни суд у Младеновцу, правилно побијаним правноснажним решењима одлучивао само о трошковима кривичног поступка насталим пред тим органом, а не и пред јавним тужиоцем, јер је о трошковима насталим пред јавним тужилаштвом већ правноснажно одлучено, у вези са чим су, а насупрот наводима захтева Републичког јавног тужиоца, у образложењу побијаних решења дати јасни и довољни разлози, које као правилне прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога, неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Следствено изнетом неосновано се захтевом истиче да је суд побијаним одлукама повредио и одредбу члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП, и да је тиме одлуком о трошковима кривичног поступка на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић